

РЕШЕНИЕ

№ 5659

гр. София, 20.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 12.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **2667** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Грундинг Мултимедия АГ“, дружество регистрирано съгласно законодателството на Швейцария, подадена чрез процесуалния представител адв. К. И. срещу Решение № РС-5/1/ от 11.01.2023 г. на Председателя на Патентното ведомство на Република България. С решението на председателя на ПВ е оставена без уважение жалбата на „Грундинг Мултимедия АГ срещу решение от 27.08.2021 г., с която опозиция с вх. № 70-00-350814.02.2019 г. срещу признаване на действието на територията на Република България на международна регистрация на марка 1402509 G.-комбинирана, е отхвърлена като неоснователна.

В жалбата се твърди, че оспорваното решение е постановено в нарушение на материалния закон и административно-производствените правила.

Поддържа се, че е налице съществено ограничаване на правото на защита на жалбоподателя в производството пред административния орган при доказването за реално използване на противопоставените от него по-ранни търговски марки в производството по опозиция, което е довело до постановяването на порочен индивидуален административен акт, като в тази връзка жалбоподателят счита, че постановеното решение не съответства на целта на закона. Излагат се аргументи, че към момента на подаване на опозицията действащ е бил отмененият с ДВ, бр. 98 от 13.12.2019 г. Закон за марките и географските означения от 1999 г. (ЗМГО), съгласно който в редакцията на чл. 38г, ал. 6 са били предвидени като предпоставки за

уважаване на опозицията доказване за реално използване на притежаваните търговски марки за период от 5 години, предхождащи публикуването на заявката на марката-обект на опозиция, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването ѝ, при условие, че по-ранната марка е регистрирана поне 5 години, преди датата на подаване на опозицията, като за представянето на такива доказателства се предоставя двумесечен срок. В настоящия случай релевантният 5 годишен срок за доказателства е бил от 15.06.2013 г. до 15.06.2018 г., за какъвто срок първоначално са му били предоставени указания от административния орган да предостави доказателства за реалното използване на притежаваните от него по-ранни търговски марки.

Същевременно позовава се в жалбата, че междувременно с разпоредбата на чл. 58, ал. 1 на новоприетия ЗМГО е приет нов и по-различен подход за изчисляване на релевантния период за доказателства за реалното използване на марката, съгласно която релевантният пет годишен период се свежда до петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритета на заявката за регистрация на марката-обект на опозиция, или доказателства, че съществува основателна причина за неизползването ѝ, при условие, че по-ранната марка е регистрирана поне 5 години преди датата на заявяване или датата на приоритета на по-късната марка. При това положение съобразно новият ЗМГО действително релевантният 5 годишен период се явява от 01.02.2012 г. до 01.02.2017 г.

Сочи се в жалбата, че противно на разпоредбата на чл. 58, ал. 5 от новия ЗМГО, който новоприет нормативен акт с оглед преходната разпоредба на §5, ал. 1 от ПЗР на ЗМГО намира приложение и по отношение на заварените производства по опозиция, каквото е и настоящото, е следвало административният орган да укаже изрично на опонента, че следва да ангажира доказателства за ползването на притежаваните от него по-ранни търговски марки за релевантния за ползването период, който е от 01.02.2012 г. до 01.02.2017 г. Поддържа се в тази връзка, че административният орган не му е предоставил допълнителен или нов срок за предоставяне на доказателства, съобразно новият релевантен период, при което като резултат жалбоподателят е бил лишен от възможността да се защити и да докаже опозицията си, което е опорочило и цялото опозиционно производство. При това положение, констатирайки в процесното решение гореописаните законови промени, засягащи прякото опозиционно производство, административният орган е следвало да процедира като отмени Решението на Състава по опозициите и да върне опозицията за ново разглеждане, имайки предвид и факта, че съставът по опозиция не е извършил преценка на доказателствата по отменения закон, въз основа на които същите са били изискани и представени от жалбоподателя, а е извършил преценката по новия закон. Самият административен орган е констатирал това обстоятелство в мотивите на акта си, но вместо да процедира по гореописания начин, съобразявайки се в целта на закона и необходимостта на жалбоподателя да се представи нова възможност да представи доказателства съобразно изискванията на новата разпоредба, е постановил акт по съществуването на административния спор, с което е оставил без уважение опозицията и искането за регистрация на заявената от заинтересованата страна Tehno L. D.O.O търговска марка.

В жалбата се сочи и друг довод за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, а именно: че в обжалваното решение се съдържа и извод, че освен, че представените доказателства не се отнасят до релевантния период, също

така и че от тях не могло да се установи реалното ползване на по-ранните марки GRUNDING за стоките от класове 7,8,9,11 и 21 от МКСУ. Оспорва се извода на административния орган в обжалваното решение, че представените в опозиционното производство доказателства за реално ползване не предхождат изцяло от опонента, а от трети юридически лице - А., Б. и др. които били различни от притежателя на марката GRUNDING. Жалбоподателят твърди че всички тези дружества са част от холдингова структура на „Коч Холдинг. А.“- турска компания, в която структура участва и притежателя на марката швейцарското дружество „Грундинг Мултимедия АГ“, което обстоятелство предполагало даването на съгласие от притежателя на марката тези дружества да я използват в търговската си дейност по повод предлагането на продуктите им в повече от 130 държави в света, в т.ч. и България.

Искането към съда е да се постанови решение, с което да се отмени Решение № РС-5/1/ от 11.01.2023 г. на Председателя на Патентното ведомство на Република България, като постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона и да реши спора по същество, като постанови отказ за регистрация на атакуваната марка, а при условията на евентуалност в случай, че съдът прецени, че не може да реши спора по същество, да върне преписката на Председателя на Патентното ведомство с указания за събиране на доказателства за реалното използване на марките от жалбоподателя по новия ЗМГО.

Ответната страна – Председателят на Патентното ведомство на Република България е изразил становище за неоснователността на жалбата. Твърди, че обжалваното решение № РС-5/1/ от 11.01.2023 г. е постановено в съответствие с административнопроизводствените правила и целта на закона, като от представените в хода на административното производство доказателства не се установявало да е налице ползване на по-ранната марка от страна на лицето, подало опозицията, съобразно критерият заложен в разпоредбата на действащия чл. 58, ал. 1 ЗМГО, изискваща доказване на ползване на по-ранната марка във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана и на които се основава опозицията през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритета на заявката за регистрация на марката на заинтересованата страна- обект на опозиция, при условие, че по-ранната марка е регистрирана поне 5 години преди датата на заявяване на датата на приоритета на по-късната марка. Сочи се, че по-голямата част от предоставените в хода на производството пред ПВ са извън релевантния период, че не са датирани и не могат да бъдат отнесени към какъвто и да е период или че част от тях са представени без превод на български език. Твърди се също така, че доказателствата не произхождат изцяло от опонента, а от трето юридическо лице - турското дружество А., което е различно от притежателя на марката GRUNDING като връзката между двете търговски дружества е останала недоказана. В заключение на казаното се поддържа, че представените по повод опозицията писмени доказателства не са в състояние да установят реално използване на по-ранните две марки, поради което и предвид факта, че не е изпълнено условието на чл. 38г, ал. 6 от ЗМГО(отм.), съответстващ на чл. 58, ал. 1 от ЗМГО(нов), в постановеното решение № РС-5/1/ от 11.01.2023 г. жалбата правилно е била оставена без уважение.

По изложените съображения административният орган е поискал от съда да се отхвърли жалбата на „Грундинг Мултимедия АГ“ като неоснователна и да се потвърди в цялост постановеното решение № РС-5/1/ от 11.01.2023г. на Председателя

на Патентното ведомство на Република България, като законосъобразно.

Заинтересованата страна Tehno L. D.O.O, дружество регистрирано съгласно законодателството на Република Черна гора, чрез упълномощения от него процесуален представител адв. Г. К., е изразило становище за неоснователността на жалбата, които в общи линии се припокриват с изложеното от процесуалния представител на органа. Счита че оспореното с жалбата Решение на Председателя на ПВ е правилно, законосъобразно и обосновано, при това- изключително подробно и задълбочено, предвид което следва да бъде оставено в сила. Позовава се на това, че в самото решение се съдържат достатъчно ясни аргументи относно неприложимостта и несъстоятелността на доводите, поддържани от жалбоподателя както във фазата на административното оспорване, така и пред съдебната инстанция, като подробни и изчерпателни аргументи против доводите на жалбоподателя са изложени в депозирания по делото отговор на жалбата и са допълнително изразени и доразвити от процесуалния представител на заинтересованата страна в съдебно заседание. Искането към съда е да се постанови решение, с което жалбата да се остави без уважение като неоснователна, като се потвърди изцяло оспореното Решение на Председателя на ПВ № РС-5/1/ от 11.01.2023 г.

Съдът като прецени доводите на страните, събраните по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка :

Не се спори между страните, а и се установява от представеното по делото и приобщена административна преписка, че в производството пред Патентното ведомство е атакувано действието на международната регистрация на марка с рег.№ 1402509, G.-комбинирана, на територията на Република България. Притежател на международната регистрация е дружеството Tehno L. D.O.O, регистрирано съгласно законодателството на Република Черна гора.

Не се спори, а и от доказателствата по делото е видно, че тази марка е с дата на международна регистрация от 01.02.2017 г., а опозицията срещу нея е постъпила на 14.02.2019 г.

Не се спори, а и се установява, че искането за доказване на реално използване е отправено на 05.09.2019 г. като предмет са двете по-ранни марки на жалбоподателя „Грундинг Мултимедия АГ“, както следва : 1/. марка на ЕС №[ЕИК], GRUNDING, с дата на регистрация 29.01.2007г., срок на действие 22.04.2023г. за стоки и услуги от класове 1,7,8,9, 10,11,14,16, 17,18,20,21,28,3 5,36,37,38,39,40,41,42,44 и 45 ; 2/. Международна марка № 813040, GRUNDING, с дата на регистрация 27.03.2003г., срок на действие 27.03.2023г. за стоки и услуги от класове 1,7,8,9,10, 11,14,16, 17,18, 20,21,28,35,36,37,38,39,40,41,42,44 и 45.

Установява се, че тези две марки имат дати на заявяване в ЕС и в България преди датата на международната регистрация на актуализираната марка, която е 01.02.2017г., следователно те са по-ранни марки по см. на чл. 12, ал. 2, т .6 (по отношение на първата марка) и по чл.12,ал. 2,т. 3 ЗМГО (за втората марка) по отношение на заявената марка G..

В хода на опозиционното производство, както и в производството пред административния съд, жалбоподателят е представил писмени доказателства под опис, на които се позовава и се стреми да докаже реалното използване на противопоставените марки, както за периода от 15.06.2013 г. до 15.06.2018 г., за какъвто срок твърди да са му били предоставени указания от административния орган да предостави доказателства за реалното използване на притежаваните от него

по-ранни търговски марки, така и за периода от 01.02.2012 г. до 01.02.2017 г., за който според мотивите на административния орган изложени в обжалваното решение е необходимо да се установи действително релевантния 5 годишен период за ползване на противпоставената марка на жалбоподателя.

По делото е представено и е прието Решение № РС-5/1/ от 11.01.2023 г. на Председателя на Патентното ведомство на Република България, което е предмет на обжалване в настоящото съдебно производство. Видно от мотивите на обжалвания административен акт административният орган е приел, че от приложените към настоящото производство доказателства, разгледани в тяхната цялост, не могло да се установи реалното използване на по-ранните марки GRUNDING за стоките от класове 7,8,9,11 и 21 на МКСУ. Изводът на органа е че предвид факта, че не е изпълнено условието на чл. 38г, ал. 6 от ЗМГО/отм./, съответстващ на чл. 58, ал. 1 от ЗМГО(нов), а именно опонентът да докаже реално използване на по-ранните марки, е прието, че жалбата срещу решение от 17.08.2021 г., с което опозиция с вх.№ 70-00-350/14.02.2019 г. срещу признаване действието на територията на Р България на международна регистрация на марка № 1402509 G., комбинирана е отхвърлен като неоснователна, е следвало да бъде оставена без уважение.

При така установените факти съдът намира следното от правна страна :

Оспорен е подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице интерес от обжалването. От доказателствата по делото се установява, че жалбата е подадена в двумесечния срок по чл. 84, ал. 1 ЗМГО, т.е. същата е процесуално допустима. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Оспорваното решение е издадено от материално компетентен орган (чл. 31, ал. 3 от ЗМГО) - председателят на Патентно ведомство.

Решението е издадено в предвидената от закона форма, като съдържа необходимите реквизити - наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, правни и фактически основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис, указания относно срока и реда за обжалване.

При преценката за съответствие на акта с материалноправните разпоредби, съдът съобрази следното:

Опозицията срещу регистрацията на марката е подадена на основание чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО, който предвижда, че когато е подадена опозиция съгласно чл. 52, не се регистрира марка, когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка.

В настоящия случай производството пред ПВ е започнало по инициатива на заявителя на процесната марка на 01.02.2017 г. Към този момент действащата нормативна рамка се е съдържала в Закона за марките и географските означения (отм.), обн., ДВ, бр. 81 от 14.09.1999 г., в сила от 15.12.1999 г. По силата на § 4 от Преходните и заключителните разпоредби (ПЗР) на новия ЗМГО - обн., ДВ, бр.98 от 13.12.2019 г., изм. и доп., бр. 92 от 27.10.2020 г., този закон е отменен. Съгласно § 5 ПЗР ЗМГО обаче, съдържащата се в новия ЗМГО регламентация се прилага за заявките за регистрация на марки и географски означения, по които няма влязло в сила решение до влизането му в сила. Доколкото именно такъв е случаят, административният орган изначално правилно е процедираше като е преценил процесните обществени отношения в контекста на уредбата, очертана от новия ЗМГО, включително относно прилагането

на чл. 58, ал. 1 ЗМГО, а не чл. 38 г., ал. 6 ЗМГО (отм.).

Съгласно дефинитивната норма на чл. 9, ал. 1 ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен в Държавния регистър на марките по начин, който позволява ясно и точно да се определи предметът на закрилата, предоставена с регистрацията. В този смисъл функцията на марката е да гарантира на потребителя идентичност на произхода на обозначената с нейния облик стока или услуга, което му позволява да направи разграничение, без възможност за объркване на продукти или услуги с различен произход. Тя следва да гарантира, че всички обозначени с нея продукти или услуги са създадени под контрола на едно предприятие, което може да бъде отговорно за тяхното качество (В този смисъл - Решение на Съда на ЕО от 29 септември 1998 г. С. С-39/97 (С. - М. Goldwyn M. I.) и С-10/89 Е.).

Очертаното по-горе основно предназначение на марката е в основата на правилото, съдържащо се в чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО, на което се е позовал и опонентът в производството пред ПВ, предвиждащо, че не се регистрира марка, когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка.

Спорът по настоящото дело се свежда относно наличието на обстоятелствата по чл. 58, ал. 1 ЗМГО, съгласно който по искане на заявителя на марката - обект на опозиция, лицето, подало опозицията, представя доказателства за реално използване на по-ранната марка във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, и на които се основава опозицията през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритета на заявката за регистрация на марка - обект на опозиция, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването ѝ, при условие че по-ранната марка е регистрирана поне 5 години преди датата на заявяване или датата на приоритета на по-късната марка. В случая, релевантният период, в който следва да се докаже реално използване на атакуваната марка е 5 - годишният период, предхождащ подаването на заявлението за регистрация, а именно 01.02.2012 г. - 01.02.2017 г., както принципно правилно е приел и административният орган в обжалваното решение, а не съобразно отменения ЗМГО (от 15.06.2013 г. до 15.06.2018 г.).

Разпоредбата на чл. 21, ал. 3, т. 1 ЗМГО регламентира, че за реално използване на марка се счита използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който е била регистрирана, независимо дали видът, в който се използва, е регистриран като друга марка на същия притежател. За реално използване на марката по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗМГО се счита използването съгласно чл. 13, ал. 2 ЗМГО в търговската дейност, а именно: 1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки; 2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; 3. вносът или износът на стоките с този знак; 4. използването на знака като търговско или фирмено наименование или

като част от търговско или фирмено наименование; 5. използването на знака в търговски книжа и в реклами; 6. използването на знака в сравнителна реклама по начин, който е в нарушение на чл. 34 от Закона за защита на конкуренцията. Горното означава, че под понятието "реално използване" на една търговска марка, освен проявлението на някой/някои от начините, посочени в разпоредбите на ЗМГО, следва да се разбира преди всичко действителното използване, отговарящо на основната функция на марката, която се състои в това да гарантира на потребителя идентичност на произхода на услугите, за която е регистрирана. Доказването на реалното ползване означава доказване на съществената функция на марката - да гарантира идентичност на произхода на стоката и услугата, за които е регистрирана, за да създаде и запази пазар за тях, както и да носи на притежателя известност, доходи и конкурентни предимства. Доказателствата за използване трябва да съдържат кумулативно данни относно мястото, времето, степента и естеството на използване на марката за съответните стоки и услуги.

В настоящия случай, от събраните в хода на производството пред настоящата съдебна инстанция – фактури за продадени стоки на крайни потребители с марката GRUNDING за периода 01.02.2012 г. до 01.02.2017 г., представени по реда на чл. 192, ал. 1 от ГПК от страна на третите неучастващи в делото лица „Технополис България“ ЕАД и „Техномаркет България“ ЕАД се установява стойността на продадените стоки с марката GRUNDING през процесния период възлиза на сумата от 1 312 342,40 лева. Фактурите съдържат данни относно мястото, времето, степента и естеството на използване на притежаваната от жалбоподателя търговска марка за съответните стоки, при което следва извод, че са налице кумулативните фактори, които се преценяват във връзка с наличието на реално използване на марката. Действително като издател на фактурите за закупуване на стоките от двете български дружества, в голяма част от тях са посочени турските търговски дружества „А.“ и „Б.“, с оглед твърденията на жалбоподателя, че те заедно с него са част от холдинговата структура на „Коч Холдинг“, дружество регистрирано съобразно законодателството на Р Турция, то е налице презумпция, че тези дружества са използвали марката GRUNDING със съгласието и без противопоставянето на маркопритежателя „Грундинг Мултимедия АГ“, което обстоятелство настоящият съдебен състав намира, че не се нуждае от нарочно доказване, предвид съществуващата непротиворечива практика на Съда на ЕС, според която фактът че опонентът (в случая „Грундинг Мултимедия АГ“) представя и се позовава на доказателства за използване на марката от друго лице, се предполага че използването е осъществено с негово съгласие- така и Решение на Съда на ЕС-С-406/04Р.

Всички тези фактури попадат в релевантния период 01.02.2012 г. до 01.02.2017 г. и носят данни за реализирани търговски продажби на продукти с марката GRUNDING и същите имат отношение към предмета за доказване, макар и да са издадени от лице, различно от притежателя на марката. Както се

посочи по-горе, съобразно цитираната практика на Съда на Европейския съюз, обстоятелството, че притежателят на правото върху марката е представил доказателства за нейното използване от трето лице е достатъчно, за да се направи предположението, че това използване и извършено с неговото съгласие. В своята практика СЕС възприема едно по-широко тълкуване на понятието „съгласие“, а именно съгласието не се подчинява на изисквания за писмена форма, нито е задължително да е дадено под формата на лицензия, като условията при които е предоставено зависи от вътрешните отношения между маркопритежателя и ползвателя на марката, които са ирелевантни за производството по опозиция.

На следващо място с оглед даването на неправилни и погрешни указания по реда на чл. 58, ал. 5 ЗМГО относно действително релевантния и приложим период по чл. 58, ал. 1 ЗМГО(нов), приложим на основание §5, ал.1 от ПЗР на ЗМГО, приложим по отношение и на заварените производства, който е за периода от 01.02.2012 г. до 01.02.2017 г., съответно недаването на нов, допълнителен срок да представи доказателства за реалното използване на марката с оглед на актуалната редакция на закона, административният орган е допуснал едно особено съществено нарушение на административно производствените правила, което е довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя и като краен резултат до несъответствие на издадения административен акт с целта на закона. В този ред на мисли, констатирайки в обжалваното решение настъпилите в хода на производството по опозиция промени в нормативната уредба, засягащи пряко опозиционното производство, решаващият орган е следвало да отмени Решението на Състава по опозициите и съответно да върне опозицията за ново разглеждане, вземайки предвид и факта, че съставът по опозиции не е извършил преценката си по доказателствата събрани по отменения закон, въз основа на който същите са били изискани и представени от жалбоподателя, а е извършил преценката си по новия закон съобразяващ, че представените от жалбоподателя документи не попадат в действително релевантния съобразно актуалната редакция на чл. 58, ал. 1 ЗМГО срок от 01.02.2012 г. до 01.02.2017 г.

С оглед на това съдът намира, че не е налице направено валидно искане за представяне на доказателства за по чл. 58, ал. 1 ЗМГО спрямо лицето, което е упражнило правото си на опозиция, вследствие на което и това лице е лишено от възможността да упражни защитата си още на етап производство по опозиция, който пропуск не може да бъде saniран дори и предвид факта, че релевантните за ползването на марката без действителния период от 01.02.2012 г. до 01.02.2017 г., бяха събрани в хода на настоящото съдебно производство. Както иначе правилно е възразил и представителят на заинтересованата страна адв. Г. К., че разглеждането им за пръв път става едва в настоящото съдебно производство, но предвид обстоятелството, че жалбоподателят е бил лишен от възможността да ги представи в хода на административното производство и предвид недаването на правилни и съответния на приложимия материален

закон указания по чл. 58, ал. 5 ЗМГО административният орган е станал причина за един необоснован и постановен при неизяснена фактическа обстановка индивидуален административен акт.

Този извод се налага и съответства на разпоредбата на чл. 36 АПК, съгласно която индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят всички фактите и обстоятелствата от значение за случая. Обстоятелството, което е от значение за правилното решаване на производството по опозиция е дали жалбоподателят, самостоятелно или чрез трети лица, действително е ползвал марката GRUNDING, през действително релевантния период от 01.02.2012 г. до 01.02.2017 г. и дали вече представените от него доказателства, вкл. и такива представени след даване на указания по реда на чл. 58, ал. 5 от ЗМГО, които да са съобразени с редакцията на чл. 58, ал. 1 ЗМГО, вр. с § 5, ал. 1 от ПЗР на ЗМГО носят данни за реализирани търговски продажби на продукти с марката GRUNDING, които да осъществяват състава на реално ползване на марката по см. на чл. 58, ал. 1 ЗМГО.

В случая, вместо да изпълни задълженията си по чл. 58, ал. 5 ЗМГО административният орган се е задоволил единствено да констатира в решението си, че в преписката няма доказателства, от които да се установи, че е налице реално ползване за релевантния период от 01.02.2012 г. до 01.02.2017 г., въпреки че не са дадени указания за ангажиране на доказателства за ползване на марката за този период, а за съвсем друг период, който предвид настъпилите междуременно законодателни изменения се явява напълно ирелевантен за целите на настоящото производство по опозиция.

Нарушавайки по този начин разпоредбата на чл. 58, ал. 5 ЗМГО административният орган е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които налагат неговата отмяна. Това налага отмяна на така постановеното решение на Председателя на Патентното ведомство и с оглед невъзможността, предвид характера на допуснатите особено съществени нарушения на процесуалните правила, спорът по повод производството по опозиция да бъде решен по същество от настоящия съд, то следва обжалваното Решение № РС-5/1/ от 11.01.2023 г. на Председателя на Патентното ведомство на Република България да бъде отменено и да се върне преписката на административния орган с даване на указания за събиране на доказателства за реалното използване на марките на жалбоподателя по новия ЗМГО, съобразно мотивите по-горе.

При новото разглеждане и произнасяне по преписката административният орган следва да съобрази при преценката си реално ползване за действително релевантния период от 01.02.2012 г. до 01.02.2017 г. и допълнително събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства- фактури, съдържащи продажбата на стоки с марката GRUNDING независимо от обстоятелството, че като издатели на фактурите в тях са посочени и дружества различни от жалбоподателя.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК,

съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № РС-5/1/ от 11.01.2023 г. на Председателя на Патентното ведомство на Република България, с което е оставена без уважение жалбата на „Грундинг Мултимедия АГ, дружество регистрирано съобразно законодателството на Швейцария, със седалище и адрес на управление Швейцария, Ротцбергерштрасе №1, 6362, Станстад, със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, ап. 4, чрез адв. К. И. срещу решение от 27.08.2021 г. на състав по опозиции, с която опозиция с вх. № 70-00-350814.02.2019 г. срещу признаване на действието на територията на Република България на международна регистрация на марка 1402509 G.-комбинирана е отхвърлена като неоснователна.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Председателя на Патентното ведомство за ново произнасяне, съобразно дадените указания.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :